

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá politikou regionálního rozvoje regionu Korsika v letech 2000-2006 a 2007-2013. V prvním ze zkoumaných období setrval region přechodně pod cílem 1 – Podpory rozvoje a strukturální adaptace zaostávajících regionů, což mu mělo pomoci připravit se na přechod mezi vyspělé evropské regiony. Cílem práce je odpovědět na otázku, zda se region dokázal vyrovnat s novými požadavky regionální politiky v letech 2007-2013 a k jakému došlo oproti předchozímu období posunu směrem k ekonomice založené na konkurenceschopnosti a zaměstnanosti. Na základě teorií nového regionalismu a učících se regionů práce definuje tři kritéria, na jejichž základě porovnává regionální politiku regionu v daném časovém rozmezí. Jedná se o institucionální ukotvenost s ohledem na to, kdo je zapojen do vyjednávání regionální politiky, prostředí ve smyslu ekonomické konfigurace regionu a o hustotu institucí se zaměřením na spolupráci odborného vzdělávání, výzkumu a soukromého sektoru. Z provedené analýzy vyplývá, že došlo k ekonomickému růstu regionu, avšak regionální politika se nemohla plně soustředit na oblast konkurenceschopnosti a zaměstnanosti, protože se nadále se musela potýkat se strukturálními problémy plynoucími z insulárního charakteru regionu. Hlavními důvody proč Korsika doposud zaostává v plnění definovaných cílů, jsou malá hustota vazeb mezi jednotlivými firmami v regionu, která brzdí výměnu informací a inovace, malé procento odborně vzdělaných pracovníků, pomalý přenos poznatků z oblasti vědy a výzkumu do reálné ekonomiky, politická fragmentace a přílišná administrativní zátěž v regionu.